

Kā jūras dievs Poseidons pārziemo Alpos

Ko ceļojumā nozīmē *all inclusive* jeb viss iekļauts, to jau laikam gan šodien zina visi – arī tie, kas nekad nav bijuši nevienā silto zemju kūrortā un to izmēģinājuši.

Inga Gorbunova

Lielisks koncepts no darba vai jebkā cita pagurušiem cilvēkiem, ģimenēm ar maziem bērniem un ikvienam, kas vēlas vienkārši atpūsties un pilnīgi ne par ko neiespringt. Jo ir tādi brīži, to mēs visi zinām, kad iespringt ir pat kaitīgi. Un varbūt tieši silta jūra, baseins, saule, labs ēdiens un iespēja gulēt visu dienu ar žurnālu vai grāmatu ir daudz efektīvāks restarta veids nekā kaut kādi medikamenti, kuru uzdevums ir tevi nobremzēt uz tās tačīņas, kas taisnā ceļā ved izdegšanas virzienā. Esmu izmēģinājusi, un man ir līdzējis. Kaut gan ziemā vienmēr vairāk patīkusi aktīvā atpūta.

Par to, ka arī ziemas sporta cienītājiem tiek piedāvāts *all inclusive*, turklāt saprotot ar to ko daudzkārt vairāk nekā brokastis, vakariņas un vēl varbūt kūkas ar tēju pēc slēpošanas, ko labās viesnīcās dažkārt mēdz piedāvāt, pirmoreiz uzzināju pavisam nesen. Šajā konceptā cenā esot iekļauts patiešām VISS.

Pajokoju, ka tad jau arī instruktora pakalpojumi, pacēlāju karte, inventāra noma un īsts franču šampanietis ir cenā! Izrādās, ka apmēram tā tas arī ir, tikai par inventāra nomu gan papildus jāmaksā, un arī par dārgo šampanieti ir mazliet cits stāsts, jo tas pienākas tikai īpaši lojāliem klientiem. Taču *prosecco* tiešām var dzert rītā, pusdienās un vakarā, ja vien organisms neprotestē.

Nupat arī man pašai bija iespēja pārlicināties, kā tad īsti šis “viss iekļauts” koncepts strādā slēpošanas kūrortā.

Pēc pamatīgas renovācijas Francijas Alpu ciematiņā *Serre Chevalier* durvis vēra *Club Med* viesnīca. Lai iepazīstinātu ar paveikto un pie reizes arī *Club Med*, viesos bija uzaicināti žurnālisti, satura veidotāji un *Club Med* partneri no vienpadsmit valstīm. Uz Francijas Alpiem devāmies arī mēs ar *Latvia Tours* direktori Ievu Keišu. Starp citu, ļoti būtiska niāanse – *Club Med* oficiālais pārstāvis Latvijā ir *Latvia Tours*, pašam individuāli kaut ko rezervēt neizdosies, jo Latvijā tas iespējams tikai ar oficiālā pārstāvja starpniecību.

Kas ir Club Med?

Club Med ir 1950. gadā dibināta Francijas tūrisma kompānija ar diezgan interesantu un raibu vēsturi. Pirmsākumos tā bijusi bezpeļņas organizācija, orientēta uz kluba veida atpūtu pie jūras – par to savā ziņā liecina arī pilnais nosaukums *Club Méditerranée*, jo sākotnēji *Club Med* organizēja atpūtu Baleāru salās un citos Vidusjūras kūrortos. Nu jau kompānija darbojas visā pasaulē un piedāvā aktīvu atpūtu gan siltajās zemēs, gan arī ziemas kūrortos. *Club Med* lepojas ar to, ka rūpējoties par saviem klientiem, pirmā ieviesusi all inclusive atpūtas konceptu. Savu pirmo viesnīcu ziemas sporta cienītājiem *Club Med* atklāja jau 1957. gadā Šveices kūrortā Leisnā. Patlaban *Club Med* darbojas jau 21 kalnu slēpošanas kūrortā, trīspadsmit no tiem atrodas Alpos. *Club Med* simbols ir trejzaris – jūras valdnieka Poseidona zizlis.

Ja vēlamies slēpot kalnos, parasti jārēķinās, ka ceļā būs jāpavada kāda stunda vairāk, nekā paredz lidojuma ilgums. Vistuvāk mūsu galamērķim būtu lidot uz Grenobli, taču no Rīgas uz Grenobli tiešā reisa nav, tāpēc šoreiz mēs lidojam uz Milānu, kur mūs jau gaida *Serra Chevallier* atsūtītais busiņš. Pie stūres ir Elza, franču medmāsa, kurai patīk braukt ar auto, un sezonas laikā viņa šādi piepelnās, vedot uz lidostām un no tām *Club Med* viesus. Aptuveni trīs stundas ceļā – divas pa bāni un tālāk jau caur tuneļiem un pa pamatīgu kalnu serpentīnu (starp citu, aptiekās bez receptes nopērkamās *Traveler* tabletes ar ingvera ekstraktu pret iespējamo nelabumu labi palīdz). Vērojot iespaidīgo Alpu ainavu, kurai cauri likumu likumiem izvijas ceļš, es domāju, ka tad, ja pats irē auto un laika apstākļi nav tik draudzīgi, zināmu stresu varētu radīt fūres, kas ik pa brīdīm iznirst no likumiem. Elza teic, ka tie pārsvarā ir poļu autovadītāji, kuri kalnu ceļus izvēlas ne jau izpriecās dēļ, bet lai izvairītos no maksas autostrādēm.

Izbraucam cauri Briansonai, kas, iespējams, ir “visaugs-tākā” pilsēta Eiropā un pavisam noteikti Francijā, iekļauta *UNESCO* Pasaules mantojuma sarakstā, un jau pēc dažām minūtēm esam klāt.

Mana krietni krāšņā un daudzveidīgā kalnu pieredze snie-dzas vēl tajos tālajos laikos, kad latvieši, lai tiktu pie ziemas un sniega, lika plecos mugursomu un ar vilcienu brauca uz Karpatu kalnu ciematu Slavsku, kur par dažām naudiņām irēja istabas pie vietējām saimniecēm. Kopš tā laika sanācis pabūt ļoti daudzos kalnu kūrortos, tāpēc līdz šim man šķita, ka nez vai *Club Med Serra Chevallier* piedāvās ko tādu, kas varētu īpaši izbrīnīt.

Tomēr jāatzīst, ka jutos pārsteigta. Pirmām kārtām jau par to, cik daudz cilvēku ietilpst tādā salīdzinoši nemaz ne tik lielā viesnīcā. Un arī par to, cik izcilā veidā iespējams neuz-krītoši koordinēt visus procesus ar tik ievērojumu viesu dau-dzumu, turklāt izdarīt to tā, ka neviens nevienam netraucē, visiem visa kā ir gana, visi ir savstarpēji laipni un draudzīgi.

Ierodoties katram ap roku tiek uzlikta aproce, kas turpmāko nedēļu (viesi te uzturas no svētdienas līdz svētdienai) būs tava atslēga visam, sākot ar numuru, kurā dzīvo, un beidzot ar slēpju istabas skapīti. Glīta zīda lentīte ar mazu akcentiņu – *Club Med* zīmolu trejzari –, ar kuru vari gan peldēt baseinā, gan mazgāties dušā, un tā turpina darboties absolūti nevainojami.

Serre Chevallier

Serre Chevalier ir lielākais slēpošanas reģions Dienvidalpos, netālu no Francijas robežas ar Itāliju, atrodas Ekrinas nacionālajā parkā. Kūrortā ir izcilas slēpošanas iespējas – 250 kilometru dažādu trašu, slēpošanas sezona ilgst līdz pat aprīlim, un vietējie apgalvo, ka saule te spīd 300 dienu gadā.

Tradicionāli ar “viss iekļauts” saprotam galvenokārt brokastis, pusdienas un vakariņas, arī dažādus – gan alkoholiskus, gan bezalkoholiskus – dzērienus. Tādas opcijas ir arī šajā viesnīcā, turklāt piedāvā plašu izvēli katra gaumei. Šeit uzturoties, ja vien ir vēlēšanās, cilvēks, šķiet, var ēst un dzert kaut vai visu diennakti, jo bez lielā restorāna kaut kas ēdams un dzerams ir pieejams vēl daudzās citās vietās.

Viena no patīkamākajām lietām, manuprāt, ir tā, ka dzīve te rit gandrīz vai tā kā uz kalna.

Tādai dzīvošanai bonusā ir ekskluzīvā iespēja, izejot no slēpju garderobes, uzreiz pielikt slēpes un nobraukt līdz pārsimt metru zemāk esošajām gondolām. Vēl ekskluzīvāks, protams, ir tikai tas apstāklis, ka arī atgriežoties no slēpošanas piebrauc tieši pie viesnīcas, noņem slēpes un dodies uz savu slēpju garderobes skapīti, kura atvēršanai nav nepieciešams

rakņāties kabatās ar domu: vai tik uz kalna nav izkritusi atslēga? Pieliec durvīm roku ar aproci, un viss notiek.

Inventārs, kas pieejams nomā, kā stāsta nomas menedžeris, pa sezonām tiek atjaunots, un klientiem, kuri slēpo, tiek piedāvāti jaunākie *Rossignol* un *Volant* modeļi. Arī par sno-vošanas cienītājiem ir padomāts. Interesanta ir tā saucamā sniega garantija, kas darbojas *Club Med* kūrortos visā Eiropā. Vienkāršoti runājot, tas nozīmē, ka tad, ja vismaz 50% no pacēlājiem kūrortā ir slēgti divas vai vairākas dienas pēc kārtas sniega trūkuma dēļ, jums ir iespēja pieprasīt pārcelt rezervāciju uz citu *Club Med* slēpošanas kūrortu. Ja jaunā rezervācija ir dārgāka, jums nav papildus jāpiemaksā, ja lētāka – starpība tiks atmaksāta dāvanu kupona veidā. Kā tas praksē darbojas, es gan nemācēšu teikt, jo mums šoreiz sniega bija atliku likām. Bet gan jau tad, ja izlemsiet izvēlēties savam nākamajam ceļojumam kādu no *Club Med* kūrortiem, tūrisma kompānijā www.latviatours.lv/lv/celojumi/club_med/club_med_sleposana/ jums šo un vēl daudz citu nianšu, sīki un smalki izskaidros.

Ja gadījumā šis ir ģimenes vai draugu kompānijas atvaļinājums, kurā ir kāds, kas neslēpo un nesnovo, arī viņam būs ko darīt – var apmeklēt viesnīcā esošo *Payot Spa*, pavadīt laiku baseinā vai treniņzālē, doties uz netālu esošajām termālajām vannām vai izmantot kādu citu no daudzajiem piedāvājumiem: pastaigu sniega kurpēs, izbraucienus ar kamanām, slidošanu, jogu un ko tik vēl ne. Un vakaros tiem, kas vēl nav saguruši no visām sportiskajām aktivitātēm, ir ballītes – tās te notiek gan pieaugušajiem, gan bērniem. Ik vakaru ir izsludināts dreskods, notiek kāds šovs, un pēc tā dejošana kopā ar didžejiem, animatoriem un pat dzīvo mūziku iet vaļā pilnā sparā.

Starp citu, bērniem līdz četrus gadus vecumam uzturēšanās viesnīcā ir bez maksas. Cenā iekļautā slēpošanas apmācība sākas no četrus gadus vecuma. Ir pieejamas aukles un arī

bērnu klubiņš, kurā jau drusku lielāki bērni var pavadīt laiku līdzīgi kā bērnudārzā. Ir klubs pusaudžiem, arī viņiem ir iespēja apgūt slēpošanu un snovošanu kopā ar instruktoru. Vārdu sakot, šajā konceptā patiešām padomāts par visu, kas klienta atpūtu var padarīt ērtāku. Varbūt tāpēc visā mūsu uzturēšanās laikā nemanīju nevienu nīgru seju?

Izklausās pēc reklāmas? Mazliet jau ir arī, jo, aicinot mani un arī citus žurnālistus un satura veidotājus (šķiet, kopā vismaz kādi piecdesmit cilvēki mēs tur bijām), organizatori, protams, gribēja pastāstīt un parādīt visu labāko, kas viņu viesiem pieejams.

Tomēr bez mums tur bija vēl ļoti daudz cilvēku, kas izvēlējušies *Club Med* savām brīvdienām, un daudzi to dara gadu no gada.

Viesnīca ir pilnībā rezervēta uz visu šo sezonu, un šoziem vispār vairs nav brīvu numuru. Viens no iemesliem varētu būt arī tas, ka viesnīca tikko atvērta pēc pamatīgas renovācijas, viss ir stilīgs, krāsains, skaists, pagaidām svaigs un nepabružāts. Un eko. Un ilgtspējīgs. Un dabai draudzīgs. Īsāk sakot, viss atbilstoši aktuālajām tendencēm.

Bet kā tad ar šiem pilna servisa pakalpojumiem klājās man pašai, ko no tā visa es izmantoju, un vai viss bija tikpat perfekti, kā mums, žurnālistiem, to prezentēja organizatori? Es teiktu: jā, viss bija tieši tik perfekti, kā tas mēdz būt reālajā dzīvē, kur absolūti perfekti taču nenotiek nekas.

Viens no *Club Med* piedāvātajiem speciālajiem servisiem – viesis atsūta savus izmērus un savu slēpošanas prasmju novērtējumu. Ierodoties viņa skapītī jau gaida atbilstošs inventārs. Pārāk liela pašaušanās uz to, ka viss notiks bez manas iesaistes, rezultējās ar to, ka pirmajā slēpošanas sesijā tikai jau uz kalna konstatēju, ka zābaki man ir par lieli un stiprinājumi pievilkti par stipru. Kalnu slēpošanas zābakiem nav jābūt ērtiem, tas lieki apgrūtinā nobraucieni un var radīt

dažādus riskus. Bet šis gadījums tikai atgādina, ka kļūdīties var katrs un vecais labais teiciens “Uzticies, taču pārbaudi!” ir jāpatur prātā vienmēr un visur. Jo vispār jau par sevi esi atbildīgs tikai un vienīgi pats.

Man vienmēr bija šķitis interesanti, kā ir slēpot kopā ar instruktoru. Tagad es to izmēģināju. Vai gribētu vēl? Nez vai. Bijām kādi pieci, kurus iedalīja Kristofam, ko Ieva vēlāk raksturoja kā ar sevi pārņemtu kalnu slēpošanas Narcisu, kuram svarīgāk par visu nodemonstrēt pašam savas prasmes. No solītā “instruktors visu līmeņu slēpotājiem parādīs, kā pilnveidot prasmes līdz smalkākajām niansēm” šajā gadījumā nekas īsti nesanāca, jo mēs trakā ātrumā traucāmies aiz Kristofa pa visām iespējamajām nogāzēm, uzklaušījām viņa stāstījumu par kūrorta vēsturi un līdzīgām lietām un atpūtāmies tikai tik daudz, cik krēslu pacēlājā. Nekādas citas apstāšanās viņa programmā nebija plānotas. Otrās dienas beigās man jau pēdējā trasē pirms viesnīcas bija jāsāk sarunāties pašai ar sevi un jāpaskaidro sev, ka slēpoju kopš pusaudzes vecuma, tāpēc arī šos pēdējos metrus līdz viesnīcai nobraukšu ar absolūtu “pokerfeisu” nevis apraudāšos, padošos un vienkārši palikšu sēžot sniegā, kamēr spēki atgriezīsies. Bet skaidrs, ka arī te stāsts drīzāk ir par personālijām, nevis servisu. Ieva otrajā dienā pie Kristofa vairs negāja un izvēlējās instruktori sievieti, ar kuru slēpošana tiešām izvērtusies nevis kā izturības pārbaude, bet kā prasmju uzlabošanas stunda.

Vai es vēl gribētu atgriezties *Club Med Serra Chevalier*? Protams. Man šķita, ka tā ir ideāla vieta atpūtai kalnos. Alpi jau paši par sevi ir lieliska vieta atvaļinājumam, un te vēl visu laiku kāds par tevi rūpējas. Kuram gan tas nepatīk?

Dārgi? Jā. Jo labs serviss arī kaut ko maksā. Tomēr, ja parēķina, cik Alpos nākas iztērēt par katru atsevišķu pozīciju, sākot no pacēlāja biļetes un beidzot ar pusdienām kalna kafejnīcā, tad nemaz tik ļoti jau tās summas neatšķiras. ✨